

Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijai

2024-06-27 Nr. 24-0627

el. p. bendrasisd@vrm.lt; agne.bilotaite@vrm.lt; vitalij.dmitrijev@vrm.lt

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupei

aida.gritiene@lrv.lt; LRVkanceliarija@lrv.lt; deividas.kriauciunas@lrv.lt

Lietuvos savivaldybių asociacijai

el. p. bendras@lsa.lt

DĖL PRIEŠGAISRINĖS SAUGOS ĮSTATYMO PAKEITIMO PROJEKTO

Lietuvos gaisrinės saugos asociacija (toliau – **Asociacija**) išnagrinėjo jai vertinti ir derinti pateiktą, pakartotinai po institucijų pastabų parengtą Lietuvos Respublikos priešgaisrinės saugos įstatymo Nr. IX-1225 pakeitimo įstatymo projektą (toliau – **PSĮ projektas**), Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 7 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą (toliau – **VSĮ projektas**, o PSĮ ir VSĮ projektai kartu – **Projektai**) ir kitus susijusius įstatymų projektus bei, pagal kompetenciją, teikia šias pastabas ir pasiūlymus nagrinėjamiems projektams tobulinti:

1. Priešingai nei teikime nurodo Projektų rengėjai, PSĮ projektas nėra patikslintas pagal anksčiau įvairių suinteresuotų institucijų pateiktas pastabas. Projektų rengėjai nemotyvuotai ir nepagrįstai **neatsižvelgė į daugelį esminių ir konceptualių pastabų**, įskaitant, bet neapsiribojant, neatsižvelgė į esmines Lietuvos Respublikos **Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės** bei Asociacijos pastabas dėl PSĮ **projekto neatitikimo pagrindiniams teisėkūros principams (sistemiškumo, efektyvumo, aiškumo), prieštaravimo Lietuvos Respublikos Konstitucijai ir Europos vietos savivaldos chartijai**.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupė pateikė pastabą dėl būtinybės sistemaiškai įstatyminiu lygmeniu reguliuoti gelbėjimo darbų atlikimą, aiškiai atriboti Priešgaisrinės saugos įstatymo reguliavimą nuo Krizių valdymo ir civilinės saugos įstatymo (toliau – KVCS įstatymas) reguliavimo srities bei poreikio kartu keisti ir KVCS įstatymą. Šiuo aspektu Projektų rengėjai tik redakcine prasme patikslino PSĮ projektą, jo 1 straipsnio 3 dalyje nurodydami, kad KVCS įstatymas taikomas tiek, kiek PSĮ projektas

nenustato kitaip. Toks projekto patikslinimas neišsprendžia Vyriausybės kanceliarijos iškeltos konceptualios problemos dėl PSĮ projekto ir KVCS įstatymo santykio, dėl PSĮ projekto neatitikimo pagrindiniams teisėkūros principams, pirmiausia sistemiškumo, efektyvumo ir aiškumo. Į PSĮ projekto 2 straipsnio 5 dalyje apibrėžiamus gelbėjimo darbus patenka visi gelbėjimo darbai, kuriuose dalyvauja priešgaisrinės gelbėjimo pajėgos. Reiškia, pagal tokį siūlomą Projektų reguliavimą, nei vienas gelbėjimo darbas, kuriame dalyvaus priešgaisrinės pajėgos, negalės būti priskiriamas KVCS įstatymo reguliavimui, negalės būti vertinamas krize, **negalės būti valdomas ir jo padariniai negalės būti šalinami krizėms taikytinu reguliavimu.** Tokiu būdu nepagrįstai sumenkinamas gelbėjimo darbų, kuriuose dalyvauja priešgaisrinės pajėgos, statusas, nepakankamai įvertinamos tokių krizinių situacijų keliamos grėsmės, neužtikrinama krizių prevencija, nepasiruošiama jų valdymui ir užkardymui, kyla pavojus visuomenės ir pačios valstybės saugumui. Visi priešgaisrinių pajėgų atliekami gelbėjimo darbai pagal parengtą PSĮ projektą eliminuojami iš krizių valdymo instituto, o įstatyminis reguliavimas šiuo atžvilgiu praranda nuoseklumą, sistemiškumą, efektyvumą ir aiškumą.

3. Sisteminė ir nuosekli Projektų analizė suponuoja išvadą, jog Projektai ir juos lydinti medžiaga klaidina visuomenę dėl tikrųjų Projektų tikslų, o Projektų rengėjai tinkamai ir patikimai **neatliko pasekmių biudžetui ir visuomenės saugumui vertinimo arba jį atliko neatsakingai, formaliai.** Projektai vertintini kaip neskaidrūs ir keliantys grėsmę visuomenės saugumui bei finansinei gerovei dėl neatskleisto ir be reikiamo finansavimo paliekamo pagrindinio Projektų rengėjų tikslo - priešgaisrinių pajėgų reformos, sudarančios objektyvias **prielaidas sunaikinti savivaldybių priešgaisrinės saugos sistemą ir taip palikti savivaldybių gyventojus ir jų turtą be reikiamos ir operatyvios pagalbos kilus gaisrui ar kitai nelaimi.** PSĮ projekto aiškinamajame rašte be jokio aiškaus ir objektyvaus pagrindimo, be jokio nuodugnaus vertinimo nurodoma, jog **Projektų neigiamos pasekmės nenumatomos,** negana to, PSĮ projekto rengėjai atvirai pripažįsta, kad **negali prognozuoti ir įvardinti, kiek biudžeto lėšų prireiks** Projektų įgyvendinimui. PSĮ projekto nuostatų įgyvendinimo rezultate gali apskritai nelikti savivaldybių priešgaisrinių tarnybų arba jų skaičius drastiškai sumažėti, o jų funkcijų perėmimui nepagrįstai neprognozuojamas joks lėšų poreikis, neatsakingai nurodant, jog lėšų poreikis paaiškės tik priėmus įstatymus. Joks teisės aktas negali būti priimtas, jei nėra žinomas lėšų poreikis ir nėra aiškios valstybės finansinės galimybės ir pasirengimas tokį priimamą teisės aktą įgyvendinti.

4. Kaip minėta, PSĮ projektu siekiama žalingu ir pavojingu visuomenės saugumui būdu eliminuoti iš priešgaisrinių gelbėjimų pajėgų sistemos šiuo metu tinkamai ir efektyviai

veikiančią, bei dažnu atveju į nelaimės signalą pirmą reaguojančią savivaldybių priešgaisrinių tarnybų grandį:

4.1. PSĮ projekto 6 straipsnio 2 dalies 3 punktu Vidaus reikalų ministrui pavedama nustatyti Valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos ir savivaldybių priešgaisrinių tarnybų padalinių skaičių ir išsidėstymą. Pagal tokią įstatyminę normą Vidaus reikalų ministrui suteikiama absoliuti diskrecijos teisė vienasmeniškai, netgi nesuderinus (o tik pasikonsultavus) su suinteresuotomis savivaldybių institucijomis ir įstaigomis, nustatyti savivaldybių priešgaisrinių tarnybų padalinių skaičių ir išsidėstymą, ko pasėkoje savivaldybių priešgaisrinių tarnybų padalinių skaičius ministro vienasmeniu sprendimu gali būti nuosekliai ir nuolat mažinamas, jų atsisakoma ar jos keičiamos Valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos padaliniais.

4.2. Prie savivaldybių priešgaisrinių tarnybų tinklo žlugdymo veda ir kita PSĮ projekto nuostata – 7 straipsnio 3 dalies 3 punktu Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento (toliau – PAGD) direktoriui ketinama suteikti absoliučią ir nevaržomą teisę vienasmeniškai nustatyti savivaldybių priešgaisrinių tarnybų gesinamų gaisrų ir atliekamų gelbėjimo darbų apimtį. Tokiu būdu savivaldybių atliekamų darbų mastas taps priklausomas nuo subjektyvios PAGD direktoriaus valios, kuri nebus varžoma ar kontroliuojama jokių objektyvių kriterijų. Kitaip tariant, PAGD direktorius subjektyviai spręs savivaldybių priešgaisrinių tarnybų likimą priskirdamas arba nepriskirdamas atlikti tam tikras funkcijas.

4.3. PSĮ projekto 9 straipsnio 1 dalies 2 punktu numatoma galimybė dvišale civiline sutartimi savivaldybių atliekamą priešgaisrinės saugos funkciją perduoti Valstybinei priešgaisrinei gelbėjimo tarnybai. **PSĮ projekto aiškinamajame rašte** nurodomas planas kasmet sudaryti iki 5 tokių sutarčių, t.y. **kasmet sunaikinti po 5 savivaldybių priešgaisrines tarnybas**. Be kita ko, Lietuvos Respublikos **Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupė** savo pastabose išvelgė šios projektinės nuostatos **prieštaravimą Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintai valdžios funkcijų sąrangai bei Europos vietos savivaldos chartijoje įtvirtintam subsidiarumo principui**.

4.4. Pagal PSĮ projekto 2 straipsnio 10 dalį, 20 ir kitus straipsnius, iš savivaldybių priešgaisrinių tarnybų atimama savanorių ugniagesių ir jų veiklos organizavimo funkcija; ši funkcija perkeliama išimtinai tik PAGD. Šiuo atžvilgiu pastebėtinas ir PSĮ įstatymo projekto nenuoseklumas bei atskirų jo normų tarpusavio prieštaravimas – viena vertus, iš savivaldybių atimama savanorių ugniagesių veiklos organizavimo funkcija, panaikinama savivaldybių teisė sudaryti sutartis su savanoriais ugniagesiais (20 str.), kita vertus – PSĮ projekto 21 straipsnyje įtvirtinama savanorių ugniagesių pagalba savivaldybių priešgaisrinėms tarnyboms gesinant

gaisrus ir atliekant gelbėjimo darbus. Neturėdamos tiesiogiai sudarytų tarpusavio sutarčių su savanoriais, savivaldybių priešgaisrinės tarnybos bus ribojamos pasitelkiant į pagalbą savanorius.

4.5. Taigi, esminis Projektų tikslas – sumenkinti savivaldybių priešgaisrinių pajėgų statusą ir reikšmę priešgaisrinės saugos sistemoje, vietoj dviejų lygių (valstybinės ir savivaldybių) palaipsniui sukurti vieno lygio (valstybinę) priešgaisrinę sistemą to atvirai visuomenei ir ugniagesiams nedeklaruojant bei neeskaluojant galimų neigiamų pasekmių visuomenės saugumui ir nacionaliniam biudžetui. Projektų poveikis visuomenės saugumui apskritai nėra vertintas, nors akivaizdu, kad poveikis yra neišvengiamas, kuomet numatomi kardinalūs ir istoriniai esamos priešgaisrinės sistemos pokyčiai.

4.6. Nuostabą kelia ir Projektų autorių neatsakingas požiūris į Projektams įgyvendinti reikalingas biudžeto lėšas. **Projektų autoriai neleistinai nurodo, kad biudžeto lėšų Projektų įgyvendinimas pareikalaus, tačiau jų dydis paaiškės tik pradėjus šiuos priimtus įstatymus taikyti.** Pažymėtina, kad pagal Konstituciją neleistina tokia situacija, kai įstatymas priimamas nežinant, ar valstybė bus finansiškai pajėgi priimtą įstatymą įgyvendinti. Pabrėžtina, kad Projektais numatoma pertvarkyti esamą gaisrų gesinimo ir gelbėjimo darbų sistemą, į valstybės sistemą planuojama perimti savivaldybių priešgaisrines tarnybas, savanorių ugniagesių veiklos organizavimą, numatomos kitos papildomos funkcijos, tai neabejotinai pareikalaus biudžeto lėšų ir šį poreikį būtina identifikuoti ir įsivertinti prieš priimant įstatymą ir prieš pradėdant jį taikyti, siekiant išvengti sistemos griūties visuomenės ir valstybės saugumo sąskaita, siekiant nepakirsti visuomenės pasitikėjimo priešgaisrine sistema ir valstybe, užtikrinti priimtų įstatymų ir jais prisiimtų valstybės įsipareigojimų vykdymą, teisinės valstybės ir įstatymų viršenybės principų laikymąsi.

4.7. Išsamiai įvertinus Valstybinio audito rezultatus (Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės 2021 m. kovo 22 d. valstybinio audito ataskaita Nr. VAE-2 „Priešgaisrinių pajėgų veikla mažinant gaisrų skaičių ir jų padarytus nuostolius“ (toliau – **Valstybinio audito ataskaita**), Lietuvos Respublikos Seimo Audito komiteto 2021-04-21, 2021-04-28 posėdžių medžiagą dėl Valstybinio audito ataskaitos, Lietuvos Respublikos Seimo Audito komiteto 2021-05-05 sprendimą Nr. 141-S-2 „Dėl Priešgaisrinės apsaugos sistemos efektyvinimo“, apskritai abejotina Projektų ir jais siekiamo formuoti vieningo valstybinio ugniagesių komandų tinklo, nauda. Valstybinio audito ataskaitoje bei Seimo komitetuose pabrėžta, kad esamos savivaldybių priešgaisrinės pajėgos daugelyje sričių pranoksta valstybines PAGD pajėgas bei konstatuoti reikšmingi PAGD veiklos trūkumai: žemas PAGD aprūpinimo lygis, prastėjanti gaisrinės pastatų būklė, neveiksminga valstybinė priešgaisrinė sauga, teisės aktus pažeidžiantis

materialinis-techninis aprūpinimas, pavėluotas reagavimas ir nuvykimas į iškvietimus, neįsisavinamos lėšos ir kitas neveiksmingas valstybinių ugniagesių pajėgų valdymas. Abejotina, ar racionalu ir atsakinga gerai bei efektyviai funkcionuojantį savivaldybių priešgaisrinių pajėgų tinklą integruoti į nepatenkinamai funkcionuojantį valstybinį PAGD tinklą.

4.8. Be kita ko, toks vieningo valstybinio tinklo kūrimas ir jo centralizavimas **kertasi su Europos vietos savivaldos chartija bei Europoje grįstu valdžios decentralizavimo modeliu**, į ką atkreipė dėmesį **ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupė** savo pastabose. Visose Europos geografinės teritorijos šalyse (išskyrus Baltarusiją), yra taikomas priešgaisrinės apsaugos organizavimo per savivaldybes (vietos valdžias) modelis. Priešingo modelio taikymas pereinant prie vieningos valstybinės priešgaisrinės sistemos, sugriaunant savivaldybių priešgaisrinių pajėgų tinklą – liudytų, kad sekama autoritarinių šalių santvarkos pavyzdžiu. Beje, nepasisekusią savivaldybių priešgaisrinių tinklo sunaikinimo patirtį jau turėjo kaimyninė Latvija, kuri vėl priversta grįžti prie savivaldybių priešgaisrinių tarnybų modelio. Ši sugriauta struktūra dabar yra atstatinėjama (savivaldybių lėšomis yra įrenginėjamos priešgaisrinėms pajėgoms reikalingos patalpos, valstybė skiria reikiamą finansavimą savivaldybių ugniagesių etatams įsteigti, išlaikyti ir aprūpinti). CTIF duomenimis¹, Latvija, po nepavykusios savivaldybių pajėgų sunaikinimo reformos, yra paskutinėje vietoje pagal žuvusiųjų gaisruose žmonių skaičių, nes sunaikinus savivaldybių priešgaisrinių pajėgų tinklą, laiku nebesuteikiama pagalba gaisruose. Sunku būtų rasti europinės demokratinės valstybės pavyzdį, kurioje gaisrų gesinimo ir gebėjimo darbai nebūtų organizuojami per savivaldybių tarnybų lygmenį. Išsivysčiusiose, pažangiose demokratinėse šalyse savivaldybių priešgaisrinės pajėgos yra pagrindinė šalies gaisrų gesinimo ir gelbėjimo tarnybų tinklo dalis (Suomija, Švedija, Danija, Norvegija, Vokietija, Austrija ir kt.).

4.9. Projektų rengėjai savo sumanymui pagrįsti remiasi įgyvendintu pilotiniu modeliu, pagal kurį PAGD sutarties pagrindu perėmė Radviliškio rajono savivaldybės priešgaisrinę funkciją. PSĮ aiškinamajame rašte deklaratyviai ir subjektyviai giriamasi šio modelio pasiteisinimu, tačiau tokie aiškinamojo rašto teiginiai nėra pagrįsti jokiais objektyviais duomenimis, jokiais priešgaisrinių pajėgų veiklos efektyvumo, gaisrų prevencijos ar gyventojų saugumo gerėjimo rodikliais, pokyčiais, nenurodomos jokios lyginamosios reikšmės su prieš

---

¹ <https://www.ctif.org/index.php/>, https://ec.europa.eu/echo/what/civil-protection/european-disaster-risk-management_en

tai buvusi rezultatu, todėl nėra pagrindo vertinti gerėjimą, kuomet nėra pokyčių vertinimo reikšmių.

4.10. Taigi, apibendrinant – Projektų pagrindinis tikslas nėra pagrįstas, nėra atliktas Projektų pasekmių vertinimas, keliama grėsmė visuomenės saugumui, pasitikėjimui valstybe ir valdžios institucijomis, valstybės finansų sistemos tvarumui, demokratiniam, vakarietiškam valdymo modeliui.

5. Atsižvelgiant į išdėstyta, PSĮ projekto 6 straipsnio 2 dalies 3 punkte siūlytina atsisakyti rūšinio (t.y. atskirai valstybinio ir savivaldybių) priešgaisrinių pajėgų padalinių skaičiaus ir išdėstymo nustatymo, pavedant Vidaus reikalų ministrui nustatyti tiesiog bendrą pajėgų skaičių ir išdėstymą. Toks ministro sprendimas turėtų būti suderintas su savivaldybėmis, nes joms yra priskirta vykdyti valstybės deleguotą priešgaisrinės saugos funkciją, o ne apsiribojama konsultacijomis. Analogiškai pasisakytina ir dėl poreikio iš esmės peržiūrėti bei modifikuoti PSĮ projekto 7 straipsnio 3 dalies 3 punkte įtvirtintą nevaržomą PAGD direktoriaus teisę nustatyti savivaldybių atliekamų gelbėjimo darbų apimtį.

6. Analogiškai, PSĮ projekto 9 straipsnio 1 dalies 2 punkte siūlytina atsisakyti sutartinio savivaldybėms valstybės perduotos priešgaisrinės saugos funkcijos perdavimo Valstybinei priešgaisrinei gelbėjimo tarnybai. Papildomai pažymėtina, kad tokia įstatymo projekto nuostata prieštarauja valdžių padalijimo, įstatymų viršenybės, teisinės valstybės ir kitiems konstituciniams principams. Savivaldybė sutartimi negali pakeisti Vietos savivaldos įstatymu jai priskirtos funkcijos – pagal Vietos savivaldos įstatymą (tame tarpe ir pagal VSI projektą) savivaldybėms priskiriama valstybinė (valstybės perduota savivaldybei) priešgaisrinės saugos ir gelbėjimo darbų funkcija ir ši savivaldybei įstatymu priskirta funkcija negali būti sutartimi pakeičiama, modifikuojama ar jos atsisakoma perdeleguojant kitam subjektui. Analogišką pastabą yra išreiškusi ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupė.

7. PSĮ projekto 20 straipsnyje turėtų būti palikta galimybė sutartis dėl savanorių ugniagesių atliekamų darbų sudaryti savivaldybių priešgaisrinėms tarnyboms, neperkeliant šių sutarčių sudarymo išimtinai tik į PAGD (valstybinį) lygį. Savivaldybėms išlieka pareiga vykdyti įstatymu jai deleguotą priešgaisrinės saugos funkciją, savivaldybėms pagal PSĮ projekto 21 straipsnį suteikiama teisė pasitelkti į pagalbą savanorius, todėl savivaldybėms turi išlikti galimybė organizuoti savanorių ugniagesių veiklą. Priešingu atveju tokiu PSĮ įstatymo projektu yra dirbtinai silpninamos savivaldybių priešgaisrinės pajėgos, vedant šias pajėgas ir esamą visuomenės saugumo sistemą prie sužlugdymo.

8. PSĮ projekto 23 straipsnio 1 dalies 6 punkte įtvirtinama Lietuvos Respublikos Konstitucijos draudžiama ir jokiais objektyviais kriterijais nepagrįsta Ugniagesių gelbėtojų mokyklos monopolija egzaminuoti įvadinius mokymus baigusius būsimus ugniagesius. Šia PSĮ projekto nuostata nepagrįstai varžoma konstitucinė mokymo įstaigų ūkinės veiklos laisvė, suteikiant joms teisę atlikti mokymą, tačiau mokymų rezultatų vertinimą **monopolizuojant PAGD pavaldžioje įstaigoje**. Pažymėtina, kad ugniagesių įvadinius mokymus turi teisę organizuoti bet kuris neformaliojo suaugusiųjų švietimo ir tęstinio mokymosi teikėjas, o PSĮ projektu siekiama varžyti ir apriboti šių švietimo tiekėjų veiklą. Valstybė gali reguliuoti egzaminavimo tvarką, tačiau aiškinamuoju raštu visiškai nepaaiškinamas ir nepagrindžiamas siekis monopolizuoti egzaminavimą vienoje konkrečioje valstybinėje institucijoje.

Remiantis Neformaliojo suaugusiųjų švietimo ir tęstinio mokymosi įstatymo 10 straipsniu, už šios rūšies švietimo ir mokymosi kokybę atsako pats šios mokymosi paslaugos teikėjas ir jo savininkas, o kokybės užtikrinimui kontroliuoti įstatymas numato stebėsenos ir mokymosi įstaigų vertinimą, o ne besimokančiųjų išorinį egzaminavimą.

9. PSĮ projekto 23 straipsnio 10 dalyje bei 24 straipsnio 4 dalyje numatytas konstituciniam savivaldybių veiklos laisvės ir savarankiškumo principui prieštaraujantis, o taip pat įstatyminiam lygmeniui pernelyg ir nepagrįstai detalus savivaldybių ugniagesių fizinio parengtumo ir žinių tikrinimo mechanizmas:

9.1. Visų pirma, minėtose PSĮ projekto nuostatose numatoma, kad savivaldybių ugniagesių fizinio parengtumo ir žinių tikrinime privalomai dalyvauja Valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos atstovas. Toks imperatyvus įstatyminis reikalavimas prieštarauja Konstitucijos 120 straipsnio 2 dalyje įtvirtintam vietos savivaldos principui bei Vietos savivaldos įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 2 punkte įtvirtintai savivaldybėms perduotų valstybinių funkcijų vykdymo sprendimų priėmimo laisvei. Savivaldybių priešgaisrinė sauga yra valstybės perduota savivaldybei funkcija, kurią savivaldybės vykdo laisvai ir savarankiškai, ribojama tik valstybės (pareigūnų) sprendimais, o ne tiesioginiu jų atstovų dalyvavimu savivaldybių įstaigų veikloje.

9.2. Antra, minėtose PSĮ projekto nuostatose nepagrįstai į įstatyminio reglamentavimo lygmenį įtraukiamos tokios organizacinio pobūdžio fizinio parengtumo ir žinių tikrinimo procedūros, kaip savivaldybių priešgaisrinės tarnybos komisijų sudarymas (PSĮ projekto 23 str. 10 d.) ar savivaldybių priešgaisrinės tarnybos steigėjo įgalioto atstovo skyrimas (PSĮ 24 str. 4 d.). Tokių detalių procedūrų reguliavimas įstatyminiu lygmeniu nėra pagrįstas, netikslingas ir nepateisinamas, nes tikslas gali būti pasiekiamas ir kitomis priemonėmis (Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir kt.). Toks reguliavimas

prireikus galėtų būti nustatomas įstatymo įgyvendinamaisiais teisės aktais arba paliekamas savivaldybių priešgaisrinių tarnybų apsisprendimo laisvei (savivaldybės pačios turi turėti teisę apsispręsti, kokią organizacinę formą naudoti fizinio parengtumo ir žinių tikrinimo procedūroms atlikt - skirti vienasmenį atstovą ar sudaryti kolegialų organą, nustatyti šį organą skiriantį subjektą, parinkti šio organo pavadinimą (specialistas, komisija, grupė ar pan.) ir t.t.

10. Kadangi savivaldybių priešgaisrinės tarnybos turi teisę ir savarankiškai gesinti gaisrus bei atlikti gelbėjimo darbus (nedalyvaujant valstybinei priešgaisrinei gelbėjimo tarnybai), teisės pažeidimų įrodymų rinkimo tikslais PSĮ projekto 17 straipsnio 3 dalyje bei 18 straipsnio 3 dalyje tikslinga ir joms suteikti teisę fotografuoti bei daryti įrašus.

11. PSĮ projekto 7 straipsnio 2 dalies 7 punkte numatyta PAGD teisė duoti privalomus nurodymus savivaldybės merui ir (ar) savivaldybės priešgaisrinei tarnybai pašalinti nustatytus trūkumus. Viena vertus, abejotina, ar tokių įgaliojimų suteikimas PAGD nepažeidžia konstitucinės savivaldos laisvės (Konstitucijos 120 straipsnio 2 dalyje įtvirtinto vietos savivaldos principo bei Vietos savivaldos įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 2 punkte įtvirtintos savivaldybėms perduotų valstybinių funkcijų vykdymo sprendimų priėmimo laisvės). Kita vertus, turi būti numatyta tokių privalomų nurodymų teisėtumo kontrolės, apskundimo teisė ir tvarka.

12. PSĮ projekto 7 straipsnio 3 dalies 6 punkte tikslinga palikti pirminio PSĮ projekto redakciją, numatant, kad PAGD direktorius tvirtina ne visus, tačiau tik minimalius savivaldybių priešgaisrinėms tarnyboms gaisrams gesinti ir gelbėjimo darbams atlikti reikalingos įrangos sąrašus ir kieki.

Maloniai prašome įvertinti aukščiau išdėstytas pastabas ir pasiūlymus bei atitinkamai patikslinti rengiamus Projektus.

Pagarbiai,
Lietuvos gaisrinės saugos asociacijos prezidentas

Vytas Kaziliūnas